

CARMEN HEROICVM, IN HONORE

REM DOCTORATVS IVRIDICI, CLARISSIMI VIRI. D. CASPARI MACRI, ARTIUM & PHILOSOPHIAE DOCTORIS, ac ORATORIAE PROFESSORIS SOLERTISSIMI, AUTHORE IOANNE VUIDMERO SALZBURGENSI.

I quis ab obscuris spissae caliginis umbris
Excuteret coecos humanae mentis ocellos,
Ac propius genio ductus meliore uideret,
Cur uoluisset, cum uesci uitalibus auris
Ille Deus, qui res hominumq; Deumq; gubernat:
Non ita languentem traheret per membra soporem
Vilis homo, tanquam telluris inutile pondus,
Sed non Herculeos dubitaret adire labores,
Per quos utiliter res publica fracta iuuari
Posset, & afflictis melius confidere rebus,
Has etenim uoluit mortalem uolueret curas,
Et dedit idcirco caelesti luce potiri
Iuppiter altitonans, ut in hoc situs ille theatro,
Adferret fragili munimina dulcia uitae.
Hinc est diuinum mundo quod numen inerti,
Consilio salubri praeclaras condidit artes,
Plurima communi praestantes commoda uitae.
Has nisi diuino scirent mortalia dono
Pectora, magna statim rerum confusio cunctis,
Et fera barbaries succederet undiq; terris.
Sed quam sunt pauci, qui munera tanta capeffunt,
Et sibi thesauros tales acquirere curant?
Aut Phlegethonte mundus iam percitus aëstro
Dira uenenato semper terit ocia luxu,
Aut tantum certe res exercere prophanas
Raptae turba solent, quae cupere scilicet omni
Publica priuato postponit commoda lucro.
Hoc cum Musarum non ultima Gloria Macer
Pectore mortali dignum minus esse uideret,
Noluit externis collum submittere curis,
Vllaue moliri proprii conamina questus,
Communi uero magis inseruire saluti
Gestijt, & magno flagrauit promptus amore.
Hoc satis egregie testatur uiuida uirtus,
Sedulitasq; uiri, longo qua tempore fulget,
Dum colit Angelici cultissima prata lycae,
Atq; ibi primaeuæ magna cum laude iuuentæ
Cuncta nouenarum pandit documenta sororum:
Quis nescit multis illum foeliciter annis
Illius eloquij monumenta diserta parentis
Enucleasse, patrem patriæ quem Roma uocauit?
Quis nescit multos illum formasse poetas,
Vt iam sponte sua laudabile fundere carmen,
Et uarias possint Heroum condere laudes?
Quis nescit multos animis, linguaq; disertos
Vixisse Virum solerti Rhetores arte,
Vt sermonis torquere tonantia possint
Vt ardentes uerbis sedare furores?
Quis nescit magnos exaequat & ipse poetas,
Quos non compacta poemata uersu
Sed immuni prodita luci.
Quis nescit unum distincta colore,
Quis nescit e, uirentia prata,

Illius haud aliter, numeris expertia quando
Depromit Macer resoluta gutture uerba,
Luxuriat uarijs oratio tincta figuris.
Scilicet imbelles, & ab omni Marte remotæ
Non bellatrices aquilas generare columbæ,
Nec possunt ululæ Paphios producere cygnos.
Conticeo, sacros longo quod tempore libros
Versarit, sanctosq; patres, diuosq; Prophetas,
Et quaecumq; uiam sacra uolumina monstrant
Gaudia perpetuæ reserantem uera salutis.
Non tamen idcirco tranquilla mente quieuit,
Sed maiora statim penetrare cacumina rerum
Mens fuit, ut tandem maiores sine peracto
Inde reportaret dulcis res publica fructus,
Continuo gemini numerosa uolumina iuris
Aggreditur, summo diuinitus orta Tonante.
Namq; horum toto creberrimus usus in orbe
Existit, generis multum qui seruit ad omnis
Publica sollicita tractanda negotia cura.
His sine non rerum distinctio conforet ulla,
Quæ sua sint nemo, quæ sint aliena utderet,
In chaos antiquum sed secula cuncta redirent,
His sine languescens occumberet ardua uirtus,
Et uitium magna cum libertate uireret,
His sine nullus honor superis, sed inepta proterus.
Auderent homines inuicere bella Tonanti,
Id quod Marticolæ quondam fecere Gigantes.
O quam sacrarum diuina scientia legum,
Cladibus a tantis latum quæ uindicat orbem.
O foelix magno clarescens nomine Macer,
Qui tam praestantis studij, tantiq; Deorum
Muneris optatam dextro conamine metam
Contigit, & uasti post multa pericula ponti
Tuta frequentauit securi littora portus,
Non illi Syrtes, nullæ nocuere procellæ,
Non Austri flantes, non Aeolus ipse proteruus.
Nunc igitur sedes tranquillasiure capeffit,
Post exantlatos magna tot laude labores,
Tamq; graues casus, noster Tyrrhæus heros,
Ergo ne Doctoris praeclara insignia legum
Consequitur rubeo fulgens diademate Macer?
Consequitur: Phæbus, Musæ Charitesq; triumphant,
Atq; has letitia tollunt ad sidera uoces,
Desuper hos illi titulos diuina secudent
Numina, & in seros producant largiter annos,
Crescat ut inde pijs tandem sua gloria Diuis,
Et fractis hominum praestent solatia rebus.

Anno Domini M. D. LXIII.
VI. Calend. Febru.

IMPRESSVM INGOLSTADII PER
Alexandrum, & Samuelem Vucissen
hornios fratres,

